

Mroczna historia korporacji Pfizer

21 grudnia 2020

Pfizer stała się największą firmą farmaceutyczną na świecie, w dużej mierze kupując swoich konkurentów. W ciągu ostatnich kilkunastu lat przeprowadziła trzy gigantyczne przejęcia: Warner-Lambert w 2000 r., Pharmacia w 2003 r. i Wyeth w 2009 r. Następnie w 2015 r. Firma Pfizer ogłosiła zawarcie umowy o wartości 160 miliardów dolarów na fuzję z Allergan i przeniesienie siedziby do Irlandii, aby uniknąć podatków w USA, ale później musiała zrezygnować z planu.

Firma Pfizer rozwinęła się również dzięki agresywnemu marketingowi – praktyce, którą zapoczątkowała w latach 1950. kupując bezprecedensowe reklamy w czasopismach medycznych. W 2009 roku firma musiała zapłacić rekordową sumę 2,3 miliarda dolarów, aby uregulować federalne zarzuty, że jedna z jej spółek zależnych nielegalnie wprowadziła na rynek środek przeciwbólowy o nazwie Bextra. Wraz z wątpliwym marketingiem, Pfizer od dziesięcioleci znajduje się w centrum kontrowersji dotyczących cen, w tym sprawy związanej z ustalaniem cen, która rozpoczęła się w 1958 roku.

Jeśli chodzi o bezpieczeństwo produktów, największy skandal firmy Pfizer dotyczył uszkodzonych zastawek serca sprzedawanych przez spółkę zależną Shiley, co doprowadziło do śmierci ponad 100 osób. Podczas dochodzenia w tej sprawie wyszły na jaw informacje sugerujące, że firma celowo wprowadziła organy regulacyjne w błąd co do zagrożeń. Pfizer odziedziczył również kwestie bezpieczeństwa i inne kontrowersje prawne poprzez swoje duże przejęcia, w tym pozew zbiorowy w sprawie leku na cukrzycę Rezulin Warner-Lambert, duże ugody w sprawie dumpingu PCB przez Pharmacię i tysiące procesów sądowych wniesionych przez użytkowników leków odchudzających Wyeth.

Na liście skandali Pfizera znajduje się również ugoda dotycząca łapówek w 2012 roku; masowe unikanie podatków; oraz procesy sądowe, w których zarzucano, że podczas epidemii zapalenia opon mózgowych w Nigerii w latach 1990. firma przetestowała nowy ryzykowny lek na dzieciach bez zgody rodziców.

Bezpieczeństwo produktu

W połowie lat 1980. organizacje nadzorujące, takie jak Public Citizen Health Research Group, oskarżyły, że powszechnie przepisywany lek firmy Pfizer na zapalenie stawów Feldene stwarza wysokie ryzyko krwawienia z przewodu pokarmowego u osób starszych, ale rząd federalny, pomimo doniesień o dziesiątkach ofiar śmiertelnych, odmówił umieszczenia ograniczenia dotyczącego leków. Artykuł z czerwca 1986 roku w „The Progressive” o Feldene był zatytułowany „ŚMIERĆ NA RECEPTĘ”.

Urząd ds. Żywności i Leków wyraził większe zaniepokojenie doniesieniami o dziesiątkach zgonów związanych z zastawkami serca, sporządzonymi przez oddział Shiley firmy Pfizer. W 1986 roku, kiedy liczba ofiar sięgnęła 125, Pfizer zakończył produkcję wszystkich modeli zaworów. Jednak do tego momentu wszczepiono je dziesiątkom tysięcy ludzi, którzy obawiali się, że urządzenia mogą pęknąć i zawieść w każdej chwili.

W 1991 roku grupa zadaniowa FDA oskarżyła Shiley o zatajenie informacji o problemach związanych z bezpieczeństwem od organów regulacyjnych w celu uzyskania wstępnego zatwierdzenia dla swoich zaworów i że firma nadal utrzymuje FDA w tajemnicy. Dochodzenie z 7 listopada 1991 roku w Wall Street Journal wykazało, że Shiley celowo fałszowała dane produkcyjne dotyczące złamań zastawek.

W obliczu tego narastającego skandalu firma Pfizer ogłosiła, że wyda do 205 milionów dolarów na uregulowanie dziesiątek tysięcy pozwów sądowych, które zostały wniesione przeciwko

niej. Mimo to firma Pfizer nie zastosowała się do nakazu FDA, aby powiadomić pacjentów o nowych odkryciach, że istnieje większe ryzyko śmiertelnych złamań u osób, które miały zainstalowaną zastawkę przed 50. rokiem życia. W 1994 roku firma zgodziła się zapłacić 10,75 miliona dolarów na uregulowanie opłat Departamentu Sprawiedliwości, które okłamała regulatorów, starając się o zatwierdzenie zaworów; zgodziła się również zapłacić 9 milionów dolarów na monitorowanie pacjentów z zaworami w szpitalach Veterans Administration lub zapłacić za usunięcie urządzenia.

W 2004 roku firma Pfizer ogłosiła, że osiągnęła ugodę w wysokości 60 milionów dolarów w ramach pozwu zbiorowego wniesionego przez użytkowników Rezulin, leku na cukrzycę opracowanego przez Warner-Lambert, który wycofał go z rynku na krótko przed przejęciem firmy przez Pfizer w 2000 roku. Wycofanie nastąpiło po tym, jak wielu pacjentów zmarło z powodu ostrej niewydolności wątroby, o której mówi się, że jest spowodowana lekiem.

W 2004 roku, w następstwie ujawnienia informacji o niebezpiecznych skutkach ubocznych leku przeciwbólowego Vioxx firmy Merck, firma Pfizer zgodziła się zawiesić reklamy telewizyjne leku o nazwie Celebrex. W następnym roku Pfizer przyznał, że badanie kliniczne z 1999 roku wykazało, że starsi pacjenci przyjmujący Celebrex mieli znacznie podwyższone ryzyko problemów z sercem.

W 2005 roku firma Pfizer wycofała z rynku inny środek przeciwbólowy, Bextra, po tym, jak FDA wydała „czarną skrzynkę” ostrzeżenia o zagrożeniach sercowo-naczyniowych i żołądkowo-jelitowych związanych z lekiem. W 2008 roku Pfizer ogłosił, że odkłada 894 miliony dolarów na rozstrzygnięcie pozwów złożonych w związku z Bextra i Celebrex.

Wraz z nabyciem firmy Wyeth (dawniej American Home Products) w październiku 2009 r. Firma Pfizer zmierzyła się z nowym zestawem problemów prawnych. Podsumowanie postępowań sądowych

w ostatnim rocznym raporcie finansowym Wyeth przed ogłoszeniem transakcji miało 14 stron. Większość omawianych pozwów sądowych dotyczyła odpowiedzialności za produkt obejmującej terapię hormonalną, szczepionki dziecięce, antydepresant Effexor, środek antykoncepcyjny Norplant i, co najważniejsze, złożony lek dietetyczny znany jako fen-fen, który został wycofany z rynku po doniesieniach, że jego użycie było związane z możliwym śmiertelnym uszkodzeniem zastawki serca. Odkrycia te wywołały falę dziesiątek tysięcy pozwów przeciwko firmie.

Cennik

Firma Pfizer od ponad 50 lat jest w centrum kontrowersji dotyczących cen. W 1958 roku była jedną z sześciu firm farmaceutycznych oskarżonych przez Federalną Komisję Handlu o ustalanie cen na antybiotyki. Firma została również oskarżona o składanie fałszywych oświadczeń w Urzędzie Patentowym Stanów Zjednoczonych w celu uzyskania patentu na tetracyklinę.

W 1961 r. Departament Sprawiedliwości złożył zarzuty karne przeciwko Pfizerowi, American Cyanamid, Bristol-Myers i kadrze kierowniczej trzech firm. Dwa lata później FTC orzekła, że sześć firm wymienionych w skardze z 1958 roku rzeczywiście spiskowało w celu ustalenia cen tetracykliny. Komisja stwierdziła również, że „nieczyste ręce i zła wiara odegrały główną rolę” w wydaniu firmie Pfizer patentu na tetracyklinę.

W 1964 roku FTC nakazała sześciu firmom zresetowanie cen i poleciła firmie Pfizer udzielenie licencji na produkcję tetracykliny każdej firmie, która się o nią ubiegała. W 1967 roku federalne jury uznało Pfizera, American Cyanamid i Bristol-Myers za winnych spisku w celu kontrolowania produkcji i dystrybucji ograniczania handlu, zmonopolizowania i faktycznego monopolu. Na każdą z firm nałożono grzywnę w wysokości maksymalnie 150 000 USD, ale płatność została opóźniona, gdy składały odwołanie.

Ten wysiłek okazał się owocny dla firm. W 1970 roku federalny sąd apelacyjny nakazał odesłanie sprawy do sądu okręgowego z powodu błędów w instrukcjach sędziego. Trzy lata później inny sędzia federalny, zasiadając bez ławy przysięgłych, oddalił zarzuty. W międzyczasie firma Pfizer i inne firmy zgodziły się zapłacić około 136 milionów dolarów w celu rozstrzygnięcia pozwu zbiorowego i innych pozwów cywilnych wytoczonych w imieniu konsumentów oraz władz stanowych i lokalnych. Późniejsze rozliczenia przyniosły kwotę ponad 150 milionów dolarów.

Pfizer, wraz z innymi dużymi firmami farmaceutycznymi, były później przedmiotem serii procesów sądowych wniesionych przez prokuratorów generalnych i inne strony kwestionujące praktyki cenowe branży. W 1996 roku Pfizer był jedną z 15 dużych firm farmaceutycznych, które zgodziły się zapłacić ponad 408 milionów dolarów w celu uregulowania pozwu zbiorowego, oskarżając ich o spisek w celu ustalenia cen pobieranych od niezależnych aptek.

W 1999 roku firma Pfizer przyznała się do odpowiedzialności karnej za naruszenie przepisów antymonopolowych, że jej poprzednia jednostka Food Science Group brała udział w dwóch międzynarodowych zмовach cenowych – jednym z nich był konserwant erytorbinian sodu, a drugim wzmacniacz smaku maltol. Firma Pfizer zgodziła się zapłacić kary pieniężne w łącznej wysokości 20 milionów dolarów.

W 2000 roku, w obliczu powszechnej krytyki wysokich cen leków na AIDS, Pfizer zaoferował przekazanie rządowi RPA dwuletnich dostaw swojego leku Diflucan o wartości 50 milionów dolarów. Jednak w 2003 roku, po przejęciu Pharmacia Corp., Pfizer wycofał się z planu udzielenia licencji na niskokosztową dystrybucję leku AIDS Rescriptor w biednych krajach.

W 2002 r. firma Pfizer oparła się współpracy z Głównym Biurem Rachunkowości przy badaniu branżowych praktyk cenowych, ale ustąpiła po tym, jak prezes i dyrektor generalny Henry

McKinnell został wezwany do sądu. Jeszcze w tym samym roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić 49 milionów USD w celu uregulowania opłat, które jedna z jej spółek zależnych oszukała federalny program Medicaid, zawyżając opłaty za swój lek obniżający poziom cholesterolu Lipitor.

W 2003 roku, gdy Kongres omawiał przepisy prawne mające na celu legalizację importu tanich leków na receptę z Kanady, firma Pfizer starała się podważyć tę praktykę, mówiąc głównym kanadyjskim aptekom, że będą musiały zacząć zamawiać bezpośrednio od firmy Pfizer, a nie przechodzić przez hurtownie. Dzięki temu firma Pfizer mogła odciąć dostawy, jeśli podejrzewała, że apteki sprzedają je na rynek amerykański. W następnym roku firma Pfizer ogłosiła, że zacznie wymagać od hurtowni zgłaszania zamówień z poszczególnych aptek.

W 2016 roku Departament Sprawiedliwości ogłosił, że Pfizer zapłaci 784 miliony dolarów za ugodę z zarzutem niedopłacenia przez Wyeth rabatów firmie Medicaid na dwa z jej leków.

Następnie w 2016 roku brytyjski Urząd ds. Konkurencji i Rynków ukarał firmę Pfizer grzywną w wysokości 107 mln USD za stosowanie zawyżonych i nieuczciwych cen za lek na padaczkę.

Kontrowersje związane z reklamą i marketingiem

Po drugiej wojnie światowej Pfizer wywołał skandal, kiedy ominął tradycyjne sieci dystrybucji leków i zaczął sprzedawać swoje produkty (zwłaszcza antybiotyk Terramycyna) bezpośrednio do szpitali i lekarzy, wykorzystując bezprecedensowo chlapiące reklamy w Journal of the American Medical Association. Znamienity artykuł w sobotnim przeglądzie z 1957 r. potępił firmę za taktykę prowadzenia reklam swoich antybiotyków, które zawierały nazwiska lekarzy rzekomo popierających ten produkt, ale które okazały się fikcyjne.

W 1991 roku Pfizer zapłacił łącznie 70 000 dolarów 10 stanom w celu uregulowania opłat związanych z wprowadzającą w błąd reklamą płukanki do ust Plax.

W 1996 roku Urząd ds. Żywności i Leków nakazał firmie Pfizer zaprzestanie nieautoryzowanych i wprowadzających w błąd oświadczeń medycznych dotyczących antydepresyjnego płynu do płukania ust Zoloft.

W 2000 roku FDA ostrzegła firmy Pfizer i Pharmacia, które są współsprzedawcami leku na zapalenie stawów Celebrex, że reklamy konsumenckie leku, które reklamowali, są fałszywe i wprowadzające w błąd. Dwa lata później FDA nakazała firmie Pfizer zaprzestanie wydawania serii reklam w czasopismach, które według agencji wprowadzały w błąd, sugerując, że jej lek obniżający poziom cholesterolu Lipitor jest bezpieczniejszy niż konkurencyjne produkty.

W 2003 roku Pfizer zapłacił 6 milionów dolarów na ugodę z 19 stanami, które oskarżyły firmę o wykorzystywanie wprowadzających w błąd reklam do promowania leku Zithromax na infekcje ucha u dzieci.

W 2004 roku spółka zależna firmy Pfizer, Warner-Lambert, zgodziła się zapłacić 430 milionów dolarów za rozwiązanie problemu zarzutów karnych i cywilnych, które zapłaciła lekarzom za przepisywanie swojego leku na padaczkę Neurontin pacjentom z dolegliwościami, na które lek nie został zatwierdzony. Później wyszły na jaw dokumenty sugerujące, że Pfizer zaaranżował opóźnienia w publikacji badań naukowych, które podważyły jego roszczenia dotyczące innych zastosowań Neurontinu. W 2010 r. federalne jury stwierdziło, że firma Pfizer dopuściła się oszustwa w zakresie marketingu Neurontinu; sędzia w tej sprawie nakazał następnie firmie wypłatę odszkodowania w wysokości 142 mln USD.

W 2007 roku firma Pfizer udzieliła firmie Pharmacia & Upjohn dotacji w wysokości 34,7 miliona USD w celu uregulowania opłat

federalnych związanych z nielegalnym wprowadzeniem na rynek jej genotropinowego ludzkiego hormonu wzrostu.

W 2009 roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić 2,3 mld USD w celu wyjaśnienia zarzutów karnych i cywilnych związanych z nielegalnym wprowadzaniem na rynek Bextry i trzech innych leków. Kwota ta była rekordowa z punktu widzenia ugody w sprawie oszustwa dotyczącego opieki zdrowotnej. John Kopchinski, były przedstawiciel handlowy firmy Pfizer, którego skarga pomogła w dochodzeniu federalnym, powiedział New York Timesowi: "Cała kultura firmy Pfizer jest napędzana przez sprzedaż, a jeśli nie sprzedawałeś leków nielegalnie, nie byłeś postrzegany jako gracz zespołowy". W ramach ugody firma Pfizer musiała zawrzeć umowę o uczciwości korporacyjnej z Inspektorem Generalnym Departamentu Zdrowia i Usług Społecznych.

W 2010 roku firma Pfizer ujawniła, że w ciągu sześciu miesięcy poprzedniego roku zapłaciła około 4500 lekarzom i innym specjalistom z branży medycznej 20 milionów USD za konsultacje i wystąpienia w imieniu firmy. Był to pierwszy raz, kiedy firma podała do publicznej wiadomości swoje wydatki tego typu.

W 2011 roku firma Pfizer zgodziła się wypłacić 14,5 mln USD w celu wyjaśnienia zarzutów federalnych, że nielegalnie wprowadziła na rynek swój lek na pęcherz Detrol.

W 2011 roku FDA poinformowała firmę Pfizer, że jej strona internetowa "Online Resources" na temat Lipitor zawiera wprowadzające w błąd oświadczenia.

W lipcu 2012 r. Firma Pfizer zgodziła się usunąć roszczenia związane ze zdrowiem piersi i okrężnicy ze swojej reklamy multiwitamin Centrum w ramach ugody w sprawie pozwu Centrum Nauki w Interesie Publicznym, w którym twierdzi, że roszczenia są bezpodstawne.

W listopadzie 2012 roku Pfizer ujawnił, że w związku z "umową co do zasady" z Departamentem Sprawiedliwości USA o

rozliczenie zarzutów związanych z niewłaściwym marketingiem leku do przeszczepu nerek Rapamune firmy Wyeth, podjął opłatę od zysków w wysokości 491 mln USD. Umowa ta została sfinalizowana w lipcu 2013 roku. Później firma Pfizer osiągnęła ugodę w wysokości 35 milionów dolarów w sprawie zarzutów dotyczących Rapamune, wniesionych przez ponad 40 prokuratorów generalnych stanu.

Przekupstwo i niewłaściwe płatności

W 1976 roku Pfizer był jedną z wielu firm, które ujawniły, że dokonywały wątpliwych płatności na rzecz zagranicznych urzędników państwowych. Firma stwierdziła, że około 265 000 USD zostało wypłacone urzędnikom w trzech krajach, ale nie zidentyfikowała ich.

W sierpniu 2012 roku Amerykańska Komisja Papierów Wartościowych i Giełd (U.S. Securities and Exchange Commission) ogłosiła, że zawarła z firmą Pfizer ugodę na kwotę 45 milionów USD w celu uregulowania opłat, które jej oddziały, zwłaszcza Wyeth, przekupiły zagranicznych lekarzy i innych pracowników służby zdrowia, aby zwiększyć sprzedaż za granicą.

Środowisko

W 1971 roku Agencja Ochrony Środowiska zwróciła się do firmy Pfizer z prośbą o zaprzestanie stosowanej od dawna praktyki wyrzucania odpadów przemysłowych z zakładu w Groton, Connecticut, w Long Island Sound. Według doniesień firma usuwała w ten sposób około 1 mln galonów odpadów rocznie.

W 1991 roku Pfizer zgodził się zapłacić 3,1 miliona dolarów na pokrycie opłat EPA, które firma poważnie uszkodziła rzekę Delaware, nie instalując urządzeń do kontroli zanieczyszczeń w jednym ze swoich zakładów w Pensylwanii.

W 1994 roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić 1,5 miliona

dolarów w ramach dekretu zatwierdzającego z EPA w związku z wysypiskiem odpadów toksycznych na Rhode Island.

W 1998 roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić karę cywilną w wysokości 625 000 USD za naruszenia środowiskowe odkryte w swoich zakładach badawczych w Groton, Connecticut.

W 2002 roku New Jersey ukarało firmę Pfizer karą pieniężną w wysokości 538 000 USD za niewłaściwe monitorowanie ścieków odprowadzanych z zakładu w Parsippany.

W 2003 roku, niedługo po przejęciu przez firmę Pfizer Pharmacia, firma (wraz z Solutia i Monsanto) zgodziła się zapłacić około 700 milionów dolarów w celu uregulowania pozwu o dumping PCB w Anniston w Alabamie.

W 2005 roku Pfizer zgodził się zapłacić 22 500 USD w celu rozliczenia EPA twierdzącej, że firma nie powiadomiła odpowiednio urzędników stanowych i federalnych o uwolnieniu chemikaliów z zakładu w Groton w 2002 roku, które spowodowało poważne obrażenia kilku pracowników i wymagało poważnej reakcji w sytuacjach awaryjnych.

Również w 2005 roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić 46 250 USD w celu uregulowania zarzutów, że jej działalność w Pharmacia & Upjohn naruszyła federalne zasady dotyczące zanieczyszczenia powietrza w zakładzie w Kalamazoo, Michigan.

W 2008 roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić 975 000 USD kary cywilnej w celu wyjaśnienia zarzutów dotyczących naruszenia Ustawy o Czystym Powietrzu w byłym zakładzie produkcyjnym w Groton, Connecticut, w okresie od 2002 do 2005 roku.

Grupy ekologiczne w New Jersey skrytykowały jako nieadekwatny plan oczyszczania opracowany przez firmę Pfizer i EPA dla amerykańskiego zakładu Cyanamid Superfund w Bridgewater, który jest uważany za jeden z najgorszych zakładów utylizacji odpadów toksycznych w kraju. Firma Pfizer odziedziczyła

odpowiedzialność za oczyszczanie poprzez zakup Wyeth w 2009 roku.

Prawa człowieka

Pfizer najwyraźniej angażuje się w wątpliwe praktyki również za granicą. W 2000 roku Washington Post opublikował obszerny exposé oskarżające firmę Pfizer o testowanie nowego, niebezpiecznego antybiotyku o nazwie Trovan na dzieciach w Nigerii bez uzyskania odpowiedniej zgody ich rodziców. Eksperyment ten miał miejsce podczas epidemii zapalenia opon mózgowych w kraju w 1996 roku. W 2001 roku Pfizer został pozwany przez trzydzieści rodzin nigeryjskich do sądu federalnego w USA, które oskarżyły firmę o wykorzystywanie ich dzieci jako królików doświadczalnych.

W 2006 roku zespół nigeryjskich ekspertów medycznych stwierdził, że firma Pfizer naruszyła prawo międzynarodowe. W 2009 r. firma zgodziła się zapłacić 75 mln USD w celu uregulowania niektórych pozwów sądowych, które zostały wniesione do nigeryjskich sądów. Sprawa amerykańska została rozstrzygnięta w 2011 r. na kwotę nieujawnioną.

Tajne depesze Departamentu Stanu USA, upublicznione w 2010 roku przez Wikileaks, wskazywały, że firma Pfizer zatrudniła śledczych, aby wykopali informacje na temat byłego prokuratora generalnego Nigerii, aby uzyskać przewagę w jednej z pozostałych spraw. Pfizer musiał przeprosić za ujawnienie w depeszach, że fałszywie twierdził, że grupa Lekarze bez Granic również wydawała Trovana podczas epidemii zapalenia opon mózgowych w Nigerii.

Laboratorium

W styczniu 2012 r. grupa pracowników firmy Pfizer w Portoryko złożyła pozew przeciwko firmie w sądzie federalnym, zarzucając jej, że nie zarządzała właściwie swoim planem emerytalnym i

spowodowała straty sięgające setek milionów dolarów w ciągu ostatniej dekady.

Bezpieczeństwo pracowników

W 2010 roku federalne jury przyznało 1,37 miliona dolarów byłemu naukowcowi firmy Pfizer, który twierdził, że jest chory na genetycznie zmodyfikowanego wirusa w laboratorium firmy, a następnie został zwolniony z pracy za zgłaszanie wątpliwości dotyczących bezpieczeństwa.

Podatki i dotacje

Pfizer jest jedną z wielu firm farmaceutycznych, które przez wiele lat korzystały z przepisu Kodeksu Podatkowego (art. 936), który udzielał specjalnych ulg podatkowych na swoją działalność w Puerto Rico i był powszechnie krytykowany jako forma opieki społecznej. Raport Głównego Biura Księgowego Stanów Zjednoczonych z 1992 r. Wykazał, że firma Pfizer korzystała z oszczędności podatkowych w wysokości 156 400 USD dla każdego z 500 pracowników na wyspie. Kwota ta miała stanowić 636% kosztów odszkodowań firmy.

W administracji Clintona podjęto kroki w celu wyeliminowania sekcji 936, ale firmie Pfizer i innym firmom farmaceutycznym udało się w ciągu dziesięciu lat wyeliminować wypowiedzenie. W tym okresie firmy farmaceutyczne zaczęły rejestrować swoją działalność w Portoryko jako podmioty zagraniczne, co pozwoliło im całkowicie uniknąć podatków, o ile nie wysyłały zysków z powrotem do kontynentalnej części Stanów Zjednoczonych.

Następnie firmy te naciskały na Kongres, aby uchwalił urlop podatkowy dla repatriantów, który pozwoliłby im na sprowadzenie wszystkich zagranicznych zysków z powrotem do kraju i zapłacenie od nich sztucznie zaniżonej stawki podatku, rzekomo w celu pobudzenia tworzenia krajowych miejsc pracy.

Kiedy w 2005 roku wprowadzono takie wakacje, firma Pfizer zwróciła więcej zagranicznych zysków niż jakakolwiek inna firma – 37 mld USD – i skorzystała z ulgi podatkowej w wysokości 11 mld USD przy jednoczesnym zmniejszeniu, a nie zwiększeniu liczby pracowników w Stanach Zjednoczonych.

W 2014 roku firma Pfizer rozpoczęła starania o przejęcie AstraZeneca, które miały na celu nie tylko połknięcie konkurenta, ale również obniżenie swoich rachunków podatkowych poprzez ulokowanie siedziby połączonej firmy w Wielkiej Brytanii. Kiedy AstraZeneca oparła się temu kontrowersyjnemu posunięciu, Pfizer zrezygnował z tej oferty. Następnie w listopadzie 2015 roku firma Pfizer ogłosiła podobną umowę o wartości 160 mld USD, dotyczącą połączenia z Allergan i przeniesienia siedziby połączonej firmy do Irlandii. Plan ten został odrzucony, gdy administracja Obamy wprowadziła nowe przepisy podatkowe.

Dotacje stanowe i lokalne

Connecticut . W 2001 roku firma Pfizer otworzyła nowy ośrodek badawczy o wartości 270 milionów dolarów w Nowym Londynie z pomocą 60 milionów dolarów pakietu dotacji od władz stanowych i lokalnych. Miasto wykorzystało również swoją wybitną domenę, aby zmontować teren, z którego korzystała firma, co złościło lokalnych mieszkańców i doprowadziło do pozwu sądowego, który trafił aż do Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych. W tym przypadku Kelo przeciwko New London , sędziowie podtrzymali prawo miasta do zajmowania prywatnej własności na projekty rozwoju gospodarczego. Jednak w 2009 roku firma Pfizer ogłosiła , że zamknie swoją działalność w Nowym Londynie i przeniesie 1400 miejsc pracy do swojego kampusu w pobliskim Groton w stanie Connecticut.

Michigan . W 2001 roku firma zobowiązała się do rozbudowy swoich laboratoriów badawczych w Ann Arbor o 800 milionów dolarów po otrzymaniu pakietu dotacji z podatków stanowych i

lokalnych o wartości ponad 70 milionów dolarów. Jednak pięć lat później firma ogłosiła , że opuszcza zakład i likwiduje ponad 2000 miejsc pracy. Firma powiedziała również, że zlikwiduje 250 miejsc pracy w Kalamazoo, gdzie w 2003 roku otrzymała 20-letni pakiet dotacji o wartości do 635 milionów dolarów.

Nowy Jork . W 2003 roku urzędnicy Nowego Jorku i stanu zaoferowali firmie Pfizer do 47 milionów dolarów w nadziei, że firma stworzy 2000 nowych miejsc pracy w centrali na Manhattanie i innych lokalizacjach w Nowym Jorku, zachowując jednocześnie ponad 5000 stanowisk. Zamiast tego do 2010 roku Pfizer zlikwidował dużą liczbę miejsc pracy w mieście, częściowo z powodu zamknięcia swojego długoletniego zakładu produkcyjnego na Brooklynie. W grudniu tego roku firma Pfizer zgodziła się zapłacić miastu karę w wysokości 24,7 miliona dolarów – dwukrotność otrzymanych ulg podatkowych.

Autorstwo: Philip Mattera

Źródło oryginalne: Corp-Research.org

Źródło polskie: Nieznane.com.pl